

5 PIGE SPEJDERNE

Oktober 1969. 51. årgang

PIGE
SPEJDERNE

Medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps

PIGESPEJDERNE

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen:

Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejsstof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Inger Rosenkilde, Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkelt-abonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Ekstranummer	2
40 år, det er mange	3
Blåmejs i 40 år	4
Eventyret om Blåmejseloven	7
Flower-Power-Dukken	10
Generalprøven	12
Så tager vi fat	14
De første prøver	18
Sådan var kertelejren	19
Kertelejr mønster	20
På opdagelse ud i naturen	22
Flere gode råd	24
Ravnso	25
Sparer Du til korpslejr	27
Småtteri	28
Postbox	30
Pionerarbejde	32

Vi mødes i Ravnso

I efterårsferien åbnes tredje pionerlejr på Århus Skov divisions 68.000 km² store areal ved Ravnso, 25 km vest for Århus. Til denne lejr indbydes spejdere fra hele landet. Også dig og din patrulje. Du skal blot skrive til nedenstående adresse, hvis du har lyst til at være med. Der er plads til 100 piger og 100 drenge.

Det koster dig kun 2,50 kr. pr. overnatning. Proviant kan du bestille og købe i „Tutten“ til alm. købmanspriser. Du er velkommen et par dage eller hele ugen, som du har lyst.

Men hvad er Ravnso... Det er stedet, hvor spejderarbejdet af 1969 prøves i praksis. Det gøres med moderne spejderværktøj, som stilles til din rådighed. Du kan lave, hvad du har lyst til.

I øjeblikket laver nogle stammebåde og patruljehytter, mens andre arbejder med duelighedstegn.

Vil du vide mere og have tilmeldelsesblanketter, så skriv til

Poul Lorenzen, Tousvej 8 b, 8230 Åbyhøj.

Ekstranummer

Som I ser, er der i dette nummer ekstra meget stof om blåmejslerne, fordi det i år er 40 år siden, blåmejslerne begyndte.

Men for at skaffe plads til det meget stof, vi har – også om den kommende korpslejr i 1970 – er der givet tilladelse til, at der må komme et ekstra nummer af Pigespejderne. Ekstranummeret ventes udsendt omkring 1. november.

November-bladet vil allerede være under produktion, når I får dette blad, så der kan ikke optages mere stof i november-bladet. Derimod er I velkomne til at sende stof ind til optagelse i december-bladet. Redaktionen vil gerne have dette stof i hænde senest 20. oktober. *red.*

40 år

det er mange ikke

Jo, og nu den 1. oktober har der været blåmejser i DDP i 40 år – d.v.s. det passer nu ikke helt, for til at begynde med hed de yngste spejdere RØDKÆLKE – det kom af, at de havde røde tørklæder.

Hvordan skal vi nu fejre de 40 år?

Det er ikke et stort rundt tal – så vi fejrer det forholdsvis beskedent, idet vi også tænker på, at hele korpset fylder 60 år til næste år. Men vi skal alle være med til en gætteleg: Det skete i 19? Vi håber, det vil mere jer.

Men dermed er det ikke gjort.

Der er jo lige kommet en lille bog, der hedder »Mejse, et blåmejseeventyr« – den er skrevet specielt for jer – og den håber vi, I bliver glade for.

Dernæst kommer der snart nogle helt nye stjerner, som er meget anderledes, end dem I arbejder med nu. Der vil være noget for enhver smag – og mange ting at vælge imellem, sådan at I selv kan være med til at bestemme, hvad I skal beskæftige jer med i flokken.

Når man har fødselsdag – har man jo lov til at ønske, og vi – blåmejseudvalget – ønsker for jer, der nu er blåmejser – og for dem som kommer til, at I må få mange dejlige spejderår.

Mange blåmejse-fødselsdagshilsener til jer alle

BLAMEJSEUDVALGET

Aase Ehlers.

Kære blåmejse

Mon I rundt om i flokkene skal fejre, at blåmejserne begyndte for 40 år siden?

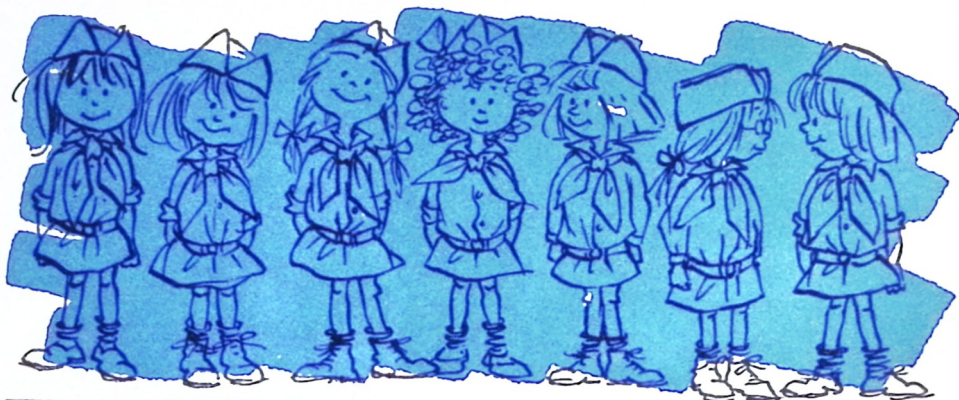
Jeg er næsten sikker på det, og jeg håber, I må få en dejlig dag med en sjov tur eller et sjovt møde.

Men husk nu at hver eneste blåmejse selv er med til at gøre det festligt for de andre. Hvis netop *du* tænker på, at de andre også skal være glade, så er *du* med til at skabe den gode blåmejse-flok.

Jeg håber, der bliver mange glade blåmejseflokkede langt ud i fremtiden.

Mange hilsener til jer alle fra

Bente

Hallo alle blåmejser

Blåmejse i 40 år

Kan man virkelig være blåmejse i 40 år, vil mange af jer nok tænke, men det kan man godt, for man kan blot fortsætte som medhjælper, assistent og flokfører.

»Hallo, alle blåmejser« har besøgt en af Danmarks første blåmejser, Jytte Johannesen, der er leder af 1. Tåstrup flok.

– Har du virkelig været blåmejse i 40 år, Jytte?

– Nej, det er ikke helt rigtigt, for jeg rykkede op som spejder, da jeg var 10 år, og jeg har lavet andre ting indenfor korpset, men det er rigtigt, at jeg blev blåmejse for 40 år siden. Det vil sige, vi blev slet ikke kaldt for blåmejser, men for rødkælke. Nu skal du se mit medlemskort, som jeg har endnu.

– Der er jo en fransk lilje på.

– Ja, det er drengespejdernes mærke. Vi havde dengang endnu ikke fået vort eget mærke med trekløveren.

– Hvor boede du dengang?

– I Slagelse. Vi var ikke så mange spejdere, så hele Sjælland var én division. Divisionschefen hed Ida Thorbek, og hun var tropsfører i Slagelse. Hun var en meget energisk dame, som gerne ville prøve noget nyt, og som et forsøg skulle de 8-årige have lov til at være spejdere. Der blev sendt indbydelser ud til to skoleklasser om, at interesserede piger var velkomne til et møde sammen med forældrene.

Min store søster var spejder, og min mor og far var meget begejstrede for hele spejderarbejdet. Vi gik derfor alle til mødet den 9. november, og jeg blev indmeldt samme aften som den første.

Jeg skulle så komme til møde i fru Thorbeks hjem den 15. november, og det er i virkeligheden den dag, der er den rigtige blåmejsefødselsdag.

– Hvor mange var I?

– Vi var fire fra min klasse og fire fra klassen over mig.

– Hvorfor blev I kaldt rødkælke?

Fru Thorbek var en meget stor naturelsker, og der holdt mange fugle til i hendes have. Der var især én fugl, som hun holdt meget af. Det var en lille rødkælk, som var så tam, at den kom helt ind i hendes stue. Hun syntes derfor, at det var helt rigtigt at lade denne lille tillidsfulde og charmerende fugl lægge navn til de yngste spejdere. Året efter måtte vi skifte navn.

– Hvorfor det?

– Det blev sagt, at navnet rødkælk var tysk, og at vi skulle have et dansk fuglenavn. Det danske navn er rødhals, og det kunne også godt passe, medens vi havde vore flotte, røde tørklæder, men disse blev skiftet ud med grønne, for at vi ikke skulle blive forvekslede med andre ungdomskorps.

– Du kan tro, at vi var godt gale i hovedet, da vi skulle have grønne tørklæder – og så til en blå uniform. Man kunne da ikke sætte de to farver sammen, syntes vi.

– Hvordan var uniformen?

– Den lignede den, som blåmejserne stadig bruger, men vi havde drengebælter. Der var ikke noget, der hed sommeruniformer, og vi måtte skam ikke rulle ærmerne op om sommeren.

– Hvorfor ikke?

– Det kunne man ikke dengang. Vi var sommetider ved at dø af varme, men vi tænkte slet ikke på, at det kunne være anderledes.

– I var ikke lårkorte?

– Du kan lige tro nej. Uniformen gik midt ned på benet.

– Hvor holdt I møder?

– Mest ude i naturen, ellers i fru Thorbeks hjem. Når det var mørkt om vinteren, måtte assistenten følge os hjem. Det var Emmy Houby, som stadig er spejder og bor i Slagelse. Vi startede samlet og så afleverede Emmy os, hvor vi boede.

Ida Thorbek.

– Hvad kan du særligt huske fra din blåmejsetid?

– Spejderchefen, Elisabeth Flagstad, skulle komme på besøg, og Emmy havde travlt med at gøre os rigtig fine. Hun puslede om os, til alt sad, som det skulle. Så kom vi ind i fru Thorbeks stue, hvor spejderchefen hilste på os. Vi var naturligvis noget benovede, men Elisabeth Flagstad satte sig hen til klaveret og begyndte at spille de sange, som vi kendte, og snart sang vi med af fuld hals. Det var en dejlig dag.

En gang skulle vi ud til en lille teglværksskov, hvor der skulle være mange ugle og eger. Vi gik ad en ganske smal sti med skoven til den ene side og en meget stejl skrænt til den anden side. Da vi skulle ind mellem granerne for at finde uglegylp, syntes vi, at skoven var så mørk, at vi ikke turde gå derind. Så måtte fru Thorbek gå ind i skoven og finde uglegylp og andre

spændende ting, medens Emmy måtte stå og passe på, at vi ikke trillede ned ad skrænten. Vi kaldte altid siden skoven for »troldeskoven«. Vi syntes, den var så uhyggelig.

Vi travede langt omkring. Dengang var det ikke så almindeligt, at man cyklede, før man var en halv snes år. Vi gik naturligvis i solide fedtlæderstøvler.

Vi stolede altid på, hvad fru Thorbek sagde, og det var skyld i, at jeg kom op at skændes med min far. Jeg fortalte ham en dag, at derovre i parken voksede en plante, som hed benved.

– Nej, sagde far. Den hedder vedbend.

– Fru Thorbek siger, at den hedder benved, påstod jeg; og jeg gav mig ikke, så far måtte med i parken.

– Næ, vedbend var det ikke, det kunne han nok se, og da han slog op i en flora, så var det en benved.

Da vi blev rykket op i troppen, fik vi lov til at blive sammen, og vi kaldte

patruljen for Rødkælkene. Den første stander, som en far havde malet en fin rødkælk på, fik vi lov til at beholde.

– Havde I nogle prøver og duelighedstegn?

– Ja, men de blev opfundet efterhånden. Jeg har stadig min gamle arbejdsbog. Du vil også kunne se, at vi skulle syrige »Danse, danse, dukke min«, »Hvilket postbud, en due« og »Høsefødder og gulerødder«. Nå, den blev snart afløst af rigtige spejdersange, som vi kunne lide at synge.

Duelighedstegn og stjerner sad min mor og broderede i hånden, og efterhånden som der blev flere og flere blåmejser rundt om i landet, måtte hun have hjælp af andre af Slagelses damer.

Nu er der så mange blåmejser, at mærkerne bliver lavet på maskiner.

Sådan fortæller Jytte, og hun har meget mere at berette om de første blåmejser, men vi må sige stop for denne gang.

Hr. og fru Thorbek i haven 1949 omgivet af „bitterne“.

Eventyret om Blåmejseloven

– Er der et eventyr om Blåmejseloven, tænker du nok, det har jeg da aldrig hørt.

Det har du heller ikke, for eventyret er lige skrevet af Bodil Krüger, og Thora Lund har tegnet de mange morsomme billeder. Eventyret om Blåmejseloven er alle tiders jubilæums-gave til Danmarks blåmejsler. Den handler mest om en lille blåmejselunge, der hedder MEJSE, men du vil

også træffe den lille harekilling JANUS, den kloge gamle lærer UGLE, den hjælpsomme skovsnegl SORTE-MAND, den glade FRØ og den fæle kat, ISABELLA, samt andre dyr.

Der er også sange i bogen, som du snart vil kunne synge med på.

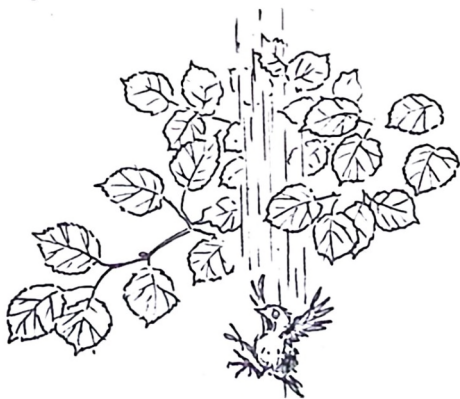
„Eventyret om Blåmejseloven“ kan købes på depotet og kommer til at koste under kr. 5,–.

Blåmejssefar og blåmejsemor havde fem unger, og de skulle naturligvis morgenvaskes, men Mejse brød sig ikke om den omgang, så hun gemte sig bag sine fire brødre.

»Bare mor ikke opdager mig«, hviskede hun og trykkede sig helt flad. Men blåmejsemor kunne godt tælle til fem, og derfor vidste hun godt, at en af ungerne ikke var blevet vasket, så hun kiggede sig grundigt om efter Mejse.

Mejse falder ud af reden i træet, og hun er så lille, at hun slet ikke kan flyve endnu, så hun lander i en vandpyt. Hvem skal dog hjælpe hende, for det kan hverken blåmejssefar eller blåmejsemor?

Uglen sov, det kunne man da både høre og se, for han snorkede så voldsomt, at træet rystede. Blåmejssefar bankede høfligt 3 gange på træet, men lærer Ugle hørte det ikke. Så sparkede blåmejssefar 3 gange hårdt på træet, men lærer Ugle hørte det stadig ikke.

»Ja, så må jeg gå hen og ruske i ham. Han bliver jo nok noget forskrækket, når jeg sådan kommer masede, men dette her er en meget vigtig sag, der kræver hurtig handling,« sagde blåmejsefar højt til sig selv.

En hel hær af skovsnegle kom marcherende hen over skovbunden. Forrest gik anføreren. Han vendte sig engang imellem og gik baglæns, så han kunne se, om alle gik ordentligt. De skulle ud på arbejde, og over deres skuldre bar de alle hakker, spader og skovle.

Det var Sortemand med sin hær.

Vi blåmejser lærer mangfoldige ting
bli'r flittige, dygtige, glade.

Det kan øse, det kan pøse,
det kan regne,
li'sa meget, som det vil.

»Mig skal du ikke være bange for, jeg er kun en frø.«

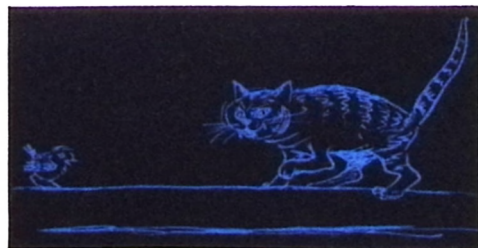
Mejse åbnede forsigtigt det ene øje og så forsigtigt det andet øje, men da hun fik øje på frøen, skyndte hun sig at lukke begge øjnene igen.

Da Mejse synes, at frøen har en rar stemme, vover hun atter at åbne øjnene, og nu danser og synger frøen:

»Åh, jeg er så grim så grim,
men altid glad, men altid glad.
Jeg hopper rundt omkring omkring,
og ta'r mig så et bad.«

Mejse møder harekillingen, Janus, som ikke er helt artig, for han stjæler gulerødder. Janus lokker Mejse med ud på eventyr, og det er lige ved at ende galt, da de træffer den lumske kat, Isabella, der vil lokke Mejse til at se nærmere på hendes killinger. Isabella synger, og Mejse glemmer at se sig godt omkring, og pludselig kommer Isabellas mand sig snigende

»Hvad skal jeg skrive?« spurgte Janus.

»Øverst skal der stå: Lov for alle dyr i skoven,« sagde Mejse.

Uha, der var mange stavfejl, men meningen var god nok.

»Nu er det bare med at agere den helt gode ånd,« sagde Mejse og begyndte at flagre rundt og sige »huhu« og sådan noget.

Janus var også kvik. Han tog græskarhovedet under armen og løb rundt omkring sig selv på græsset.

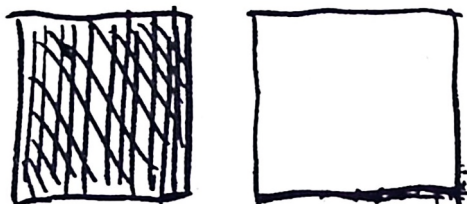
Fuglene i træet var målløse. De anede ikke, hvad de skulle stille op, og inden de fandt ud af det, var Mejse og Janus forsvundet.

Flower-Power-Dukken

Du skulle prøve at lave en FLOWER-POWER-DUKKE. Det er ganske nemt. Den kan laves i alle størrelser, men det finder du ud af, når du har lavet den første.

Klip en masse tøjlapper af ca. denne størrelse.

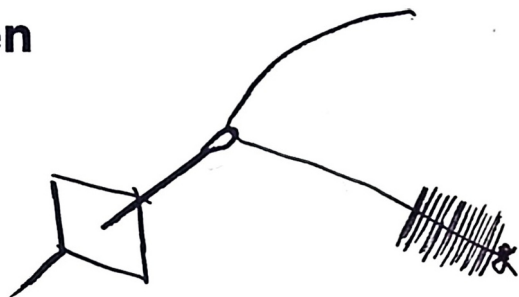
Brug to stykker sejlgarn hver på 50 cm.

Stik den ene snor gennem en grov stoppenål og slå knude på snoren.

Træk kludestykkerne på snoren. De skal sidde tæt sammen. Når kludene fylder 15 cm, er det ene ben færdigt. Lav det andet ben på samme måde.

Nu stikkes begge snore på nålen, og du syr med dobbelt garn, mens du laver kroppen.

Når kroppen er ca. 10 cm deles snoren igen, og du trækker klude på

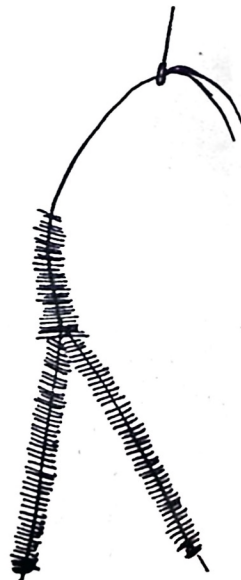
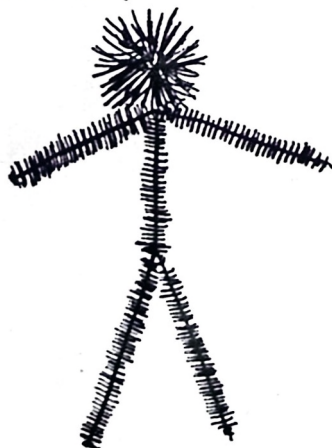
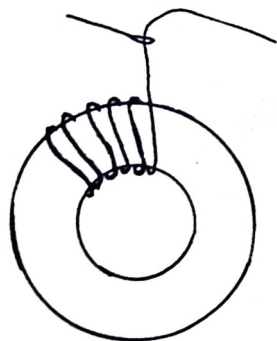

til arme. Når en arm er ca. 15 cm, slår du en knude på snoren og klipper enden af.

Hovedet laves som en stor pon-pon af garnrester i mange farver. Du klipper to ens ringe af pap. Den yderste omkreds kan tegnes efter en tekop, og den inderste efter et æggebæger.

Papringene lægges sammen, og du syr uldgarn omkring til midterhullet er fyldt ud.

Garnet klippes op ude i kanten, og en snor strammes om garnet mellem papstykkerne. Nu kan pappet fjernes, og hovedet bindes på dukken mellem armene.

Månedens konkurrence

Marianne Lindberg Kjær fra Risskov har sendt et meget fint billede af naturmaterialer. Det forestiller en mand ude i skoven. Hans krop er et stort blad, og han har arme og ben af pinde og græshår. Ideen er så god, så jeg foreslår, at I alle prøver at lave et billede af naturmaterialer og sender det til „Hallo alle blåmejser“ inden den 10. november. De bedste billeder vil blive præmieret med den nye bog om blåmejseloven.

Her ser I Danmarks første blåmejse, Jytte Hansen, sammen med sin store søster.

Her står Jytte sammen med sin flok, 1. Tåstrup, 40 år efter at hun selv blev blåmejse.

Generalprøven

I år er det 10 år siden, at vor trop blev oprettet, og da tidspunktet falder sammen med blåmejsernes 40 års jubilæum, besluttede vores blåmejsemor, Gutte, at vi skulle have en mægtig fest, hvor både blåmejserne og de store spejdere skulle underholde. Vi skulle synge nogle sange, og spejderne skulle spille komedie, og alle førerne skulle også optræde.

Det syntes alle var en god idé, og vi har øvet os meget, for der kommer en masse mennesker og ser på os. Vi skal optræde på en rigtig scene i en stor sal. Tilsidst syntes jeg, at vi kunne de sange både forfra og bagfra, og en dag sagde Gutte, at på torsdag var der ge-

neralprøve, og at vi havde at stille alle sammen i salen.

– Hvad er en generalprøve, spurgte Dims, men hun talte ikke særligt højt, så Gutte hørte det ikke.

– Uh, hvor er du dum, sagde Gerda, du ved da nok, at en general er en soldat, der er meget finere end de andre, og som rider i spidsen, når der er krig.

– Hvad skal vi med sådan én på torsdag? sagde Dims. Han skal vel ikke ride i spidsen for os.

– Han skal vel se på os, svarede Gerda. Gutte har selv sagt, at der kommer en hel masse fine folk.

– Hun sagde, at når der var fest, skulle man være fin i tøjet, blandede Mette sig i samtalen.

– Jeg ved i hvert fald, at far har et billede hængende med en general, der hedder Napolibum. Han sidder på en hest, fortsatte Gerda.

– Hvorfor hedder han BUM? sagde Dims.

– Det ved jeg virkelig ikke, snerrede Gerda. Det er vel, fordi han skyder så godt. Du er vel nok den dumme, jeg kender.

Min veninde, Dims, blev smækfornermet og sagde, at hun udmærket godt vidste det hele, men at hun blot ville høre, om Gerda også vidste det.

Da vi kom hjem, sad Dimses mor inde hos os, og Dims skyndte sig at fortælle, at vi skulle komme til en prøve på torsdag, fordi general BUM kom.

– General BUM, hvem er det? lo Dimses mor.

– Han er til hest, fortsatte Dims.

– Hvad er det, hun taler om, sagde Dimses mor, og jeg prøvede på at forklare det, men så væltede Dimses lillebror en kop mælk, og så havde ingen tid til at snakke mere med os.

Da vi kom hen i salen om torsdagen, var der overhovedet ingen general, og det kunne ikke nytte noget at spørge Gutte, for hun for rundt og prøvede på at få os stillet op på de rigtige pladser på scenen. Jeg skævede ud til siderne, men der stod kun nogle af de store spejdere.

Vi skulle opføre »Mads Mathisens Orkester«, og Glad skulle være dirigent, fordi hun er så god til at svinge med armene, men hun var ikke kommet. Så skulle Hanne være dirigent, men det blev hun sur over, for hun ville hellere blæse på kaffekande. Så skulle Dims prøve, men hun ville ikke stå alene foran os andre.

– HVEM VIL SÅ, sagde Gutte meget højt. Hun havde sådan nogle sjove røde pletter på kinderne.

– Det vil jeg, råbte en tre-fire stykker.

– Godt, Tove, prøv du så, sagde Gutte.

– Jeg sagde det først, råbte Helle.

– Nu er det altså Tove, der er dirigent, sagde Gutte. Lad os så komme igang.

Men lige da vi begyndte at synge, kom Glad brasende ind på scenen med et bur i hånden.

– Se, hvad jeg lige har fået, råbte hun og svingede buret. Det er danse-mus. De har et hjul, som de kan løbe rundt i.

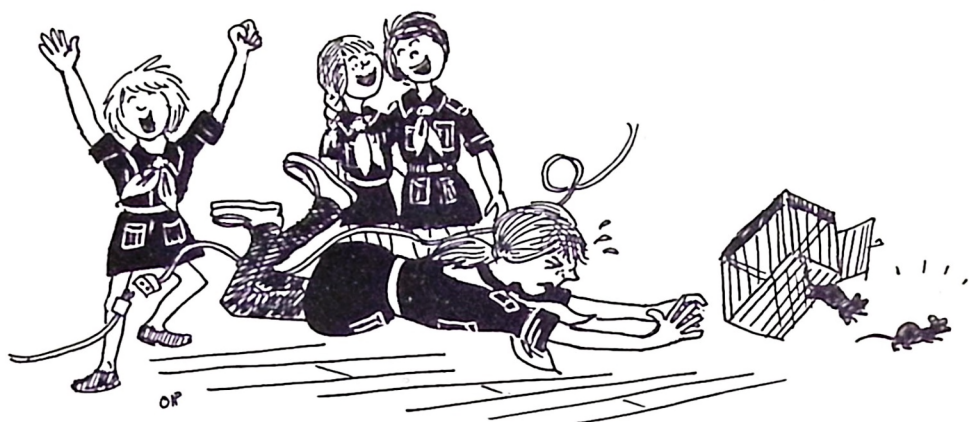
– Hvorfor i alverden kommer du først nu? spurgte Gutte.

– Jeg skulle jo hen og købe mus.

– Var det vigtigere end at møde her til tiden. Vi har ventet på dig.

Jeg nynner på en sang
en lille tosset sang,
og takten kan jeg høre hjertet dikke.
Jeg har den indeni
med tekst og melodi,
men om den slipper ud, det ved jeg ikke.

– Kommer jeg for sent? Det er mor her, der er dirigent, sagde Glad og snappede taktstokken fra Tove. Bare begynd.

– Du kan da ikke stå og dirigere med det musebur i hånden, sagde Gutte.

– Hvorfor ikke?

– Sæt det nu fra dig, ellers garanterer jeg ikke for, at jeg kan bevare mit rolige gemyt, råbte Gutte meget højt.

O.K., sagde Glad og vadede over til

den ene side af scenen, hvor hun snublede over en ledning, så der blev bælgmørkt. Så hylede vi alle i vilden sky, til der blev tændt lys i salen.

Det var vel nok sjovt. Det var bare synd for generalen, at han ikke kom, for han ville bestemt også have moret sig.

Nå, det kan jo være, at han kommer til festen på lørdag.

Så tager vi fat

I anledning af jubilæet får I en konkurrence, der slet ikke er så nem, men jeg har set mange beviser på, at I er meget dygtige ude omkring i flokkene. Hvis I hjælpes ad og fordeler opgaverne mellem kuldene, så er jeg sikker på, at I kan nå frem til et meget fint resultat.

I skal bruge en mappe med løse blade, f. eks. en arbejdsbog. Udenpå mappen, som gerne må dekorerer pænt, skriver I flokkens navn.

Hvad skal der så være i mappen?

Ja, det bestemmer I selv, men den

skal blive til en bog, der handler om jeres flok.

I kan fortælle om jer selv, hvad I hedder, hvad I godt kan lide, eller hvad I ikke bryder jer om.

I kan fortælle om blåmejssemøder, om fester, ture eller sommerlejr.

I må også gerne fortælle noget om jeres by.

I kan tegne, male, farveklippe eller bruge fotografier, som I nu har lyst til.

Kender I noget til flokkens historie? Hvor gammel er den?

Hvem startede den?

I kan sikkert selv finde på meget mere.

Det er en stor opgave, og derfor får I lang tid til at arbejde med den.

Bogen kan I så sende som en julegave til „Hallo alle blåmejsere“.

Det kan være, at det netop bliver jeres flok, der får en gave til gengæld.

En blåmejse er en pige, som altid er kærlig og god.

Jeg har en lille have hjemme i min vindueskarm.

Der gror det hele året, stuen er jo altid varm.

Hvem vandt plakatkonkurrencen?

Hvor var det morsomt at se de mange flotte plakater, og det blev nødvendigt at tilkalde ekstra mange dommere. Man enedes om at præmiere flokkene med den nye bog om „Blåmejseloven“. Navnet i parentes efter floknavnet betyder, at man er vinder af en lille bog om blåmejsen.

Fredensborg flok (Anne-Marie Jensen)

Haderslev flok (rødt kuld)

2. Hellerup flok

Øregård flok (gult kuld)

2. Birkerød flok (gult kuld)

3. Silkeborg flok

Dr. Margrethes flok (grønt kuld)

Lyngby flok (gult kuld)

2. Silkeborg flok (gult kuld)

1. Gentofte flok (Spætterne)

1. Oksbøl flok (Jette Christensen)

1. Palnatoke flok (rødt kuld)

2. Farum flok.

Hjørring flok (Hanne Vorre)

Mejsernes flok (grønt kuld)

2. Palnatoke flok (blåt kuld)

1. Bagsværd flok (Løvsangerne)

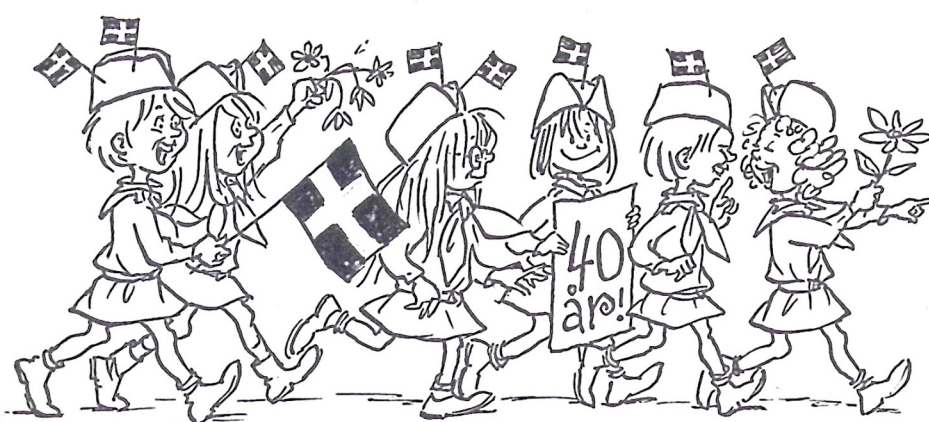
1. Gudendal flok (Bambi)

Ringe flok (gult kuld)

1. Tåstrup flok (blåt kuld)

Brylle spirer

(Susanne Geisler)

... og når vi har spillet komedie og fået historier og sunget mange sange, skal vi have sodavand og lagkage ...

og is!

JEG ville nu også spæne, hvis JEG havde glemt en is i handskerummet i min fars bil!

DE FØRSTE PRØVER

Jytte har gemt sin arbejdsbog, siden hun blev blåmejse for 40 år siden, så nu kan vi se, hvad de første blåmejser skulle kunne.

Selve arbejdsbogen er et almindeligt stilehefte, som Jytte selv har bundet ind i brunt karduspapir. Man havde heller ikke de fine ark med stjerneprøver, som I nu sætter ind i arbejdsbøgerne. Nej, man måtte selv skrive dem ind i bogen.

I vil sikkert nikke genkendende til mange af de ting, som man skulle lære dengang.

Prøv engang at sammenligne dem med det, som I skal lære.

1. PRØVE

1. Kunne lov og motto.
2. Kende og kunne forklare spejderhilsenen.
3. Kunne synge Vær beredt.
4. Kende navn på trop og korps.
5. Kende tropsførerens navn og adresse.
6. Kende signaler for samling og fare.
7. Kunne binde råbåndsknob.

2. PRØVE

1. Vide hvad kongen, dronningen og kronprinsen hedder.
2. Kunne synge „Der er et yndigt land“ og „I alle de riger og lande“ udenad.
3. Kunne skrive adresse på almindelige breve og lægge bind om bøger.
4. Vide hvorfor man skal klippe og holde sine negle rene, hvorfor man børster sine tænder, og hvorfor man trækker vejret gennem næsen.
5. Kimsleg.
6. Lyttekimsleg.
7. Lugteleg

Jytte har sprunget nr. 8 over, så nu kan vi gætte på, hvad der skulle stå.

9. Føleleg.
10. Kunne sy en knap i.
11. Kunne binde flagknob og vide brugen deraf.
12. Kende spurv og bogfinke, bøg, eg, kastanje, gran og fyr.

3. PRØVE

1. Kunne synge „Vaj højt“ og „Fra himlen er du faldet“ udenad.

2. Kunne de skandinaviske flag og kunne tegne og kolorere dem.
3. Kunne overbringe en besked på mindst 15 ord klart og koncist.
4. Kunne forbinde en finger og et knæ.
5. Husflid. 3 frivillige arbejder.
6. Stoppe strømper.
7. Pudse sko.
8. Kunne binde pælestik og vide brugen deraf.
9. Kende stær, solsort, svale og lærke.
10. Kende anemone, skovsyre, smørblomst, kornblomst, valmue, mælkebøtte, tusindfryd og følfo.

Nu får I snart nye stjerneprøver at arbejde med i flokken, så bliver det spændende at se, om man stadig kan bruge noget af det, som de første blåmejser arbejdede med.

Nu kender vi et land mod Nord.

Selv om der anes gazebind, så var alt lutter idyl, da dette billede blev taget.

SÅDAN var kertelejren

Vi var knap 200 spejdere, grønne og blå. Vi var inddelt i 9 troppe og igen i 4 patruljer. Troppene var opkaldt efter stjernebilleder, f. eks. hed min trop Fiskene.

Den første dag gik med at samle troppene, vi ankom på meget forskellige tidspunkter, så først om aftenen var alle kommet og teltene rejst.

Søndag var den første rigtige dag i lejren, prinsesse Benedikte kom i helikopter for at åbne den. Sikken en halloj for det besøg, vi skulle alle stille i galla, stå ret, mens der blev holdt morgenandagt o. s. v.

Nu troede vi, at den hellige grav var vel forvaret, men om aftenen skulle alle mand stille i galla for at gå til rigtig gudstjeneste i Skørping. Prædikenen var ellers ret fornuftig.

Lad mig lige tage alle morgenparaderne på én gang. Vi hejste flaget, sang en salme, og vi fik guldorn fra Det nye Testamente. Til afslutning sang vi Kertelejsangen, som Vibeke havde lavet melodien til og Birte teksten.

Efter morgenparaden ryddede vi lidt op. I to af dagene var der beskæftigelse, som vi kunne gå til efter eget ønske. Først var jeg til Kunsthåndværk. Jeg lavede gipsplatter med fugle. Andre lavede glasmalerier, stoftryk og læderarbejder. Desuden kunne man gå til sport, sang, dramatik, orientering, pionerarbejde, som 2 drenge fra DDS hjalp os med. De byggede blandt andet en hytte af træ og græsmåtter.

Om eftermiddagen de samme dage gik vi igen til beskæftigelse og denne gang

prøvede jeg primitiv mad. Vi lavede 2 slags fisk, planket og indpakket i våde aviser, vi bagte brød og kager i selvbyggede ovne

Der er én, som går vældigt op i sit snittearbejde.

Udsmykkes skal det, men hvordan ...

og lærte en masse om primitiv mad og bagning.

For at blive ved madlavningen, spiste vi varm mad kl. 12 (vores blev altid færdig kl. 11,30). Allerede kl. 10,00 måtte vi begynde at tænde bål og få skrællet kartoflerne. Vi lavede mad patruljevise og bagefter spiste vi de mere eller mindre vellykkede middage, men sjovt var det selv at gå og rode med det og få det bedste ud af de varer, vi fik udleveret.

Om aftenen smurte vi klemmer med salatblade, der var kolossalt meget salat, men man hører også kun sjældent om syge kaminer.

Morgenmaden har jeg glemt at berette om, hver morgen var køkkenholdet lidt tidligere oppe for at lave bål til teen. Vi fik altså te, men først corn-flakes og så te med franskrøds- og rugbrøds-madder.

Der var lavet to store løb i lejren, det ene blev kaldt en heldagshike, men kun navnet havde noget med hike at gøre.

KERTELEJR MØNSTER ►

En af deltagerne i Kertelejren, Lene Gyrn, har venligst sendt os dette mønster, som hun selv har tegnet og syet. Lene skriver:

Kære Kertevenner.

Til minde om Kertelejren har jeg syet et billede, og så syntes jeg lige, at jeg ville vise jer hvordan. Her er mønstret, så kan I jo også lave et billede om vores fælles lejr i Hanebakkerne.

En særlig hilsen til Vibeke Frederiksen og Hanne Helms for en veltillrettelagt Kertelejr. Trille.

Lene oplyser senere, at mønstret syet på aidastof vil fylde 24x24 cm, og denne størrelse passer for en pude. Der er syet med tre tråde amagergarn for at få farverne fyldigere. Der er syet korssting, mens navn og tal er syet med stikkesting.

Snarere var det et indianerløb, hvor vi lavede fjerbrynje, rytmeinstrumenter og dans, som skulle fyres af om aftenen foran de store høvdinge.

Det andet løb var en 24 timers konkurrence, som fællesrådet forlangte, der skulle afholdes. Det startede med, at middagsmaden blev bedømt og lejrpladsen blev inspiceret. Kl. 13 startede vi fra lejren, vi blev skudt af til månen ved en raket, som civilforsvaret havde lavet for os. Så var vi altså på månen, og hele turen foregik deroppe. Vi skulle orientere os efter stjernerne, måle 1 kg jord af, som var ret svært, da månens tyngdekraft er meget mindre end jordens. Der var mange andre poster, og til sidst skulle vi bygge en bivuak ude i en måneskov og sove der. Turen var meget vellykket, og vi landede velbeholdne næste morgen på jorden igen.

Den 4. juli drog vi alle til Rebild-fest, det var meget festligt med alle de flag og

mennesker. Der var taler og fællessange, der var folkedanse fra USA og solister.

En gang i løbet af lejren havde vi patruljebål, et tropsbål og den sidste aften havde vi et kæmpebål for alle lejrens deltagere. Der var sange og optræden, men det var kun ved trops- og patruljebålet, at man rigtig kunne fornemme stilheden, naturen og sidde og stirre ind i gløderne.

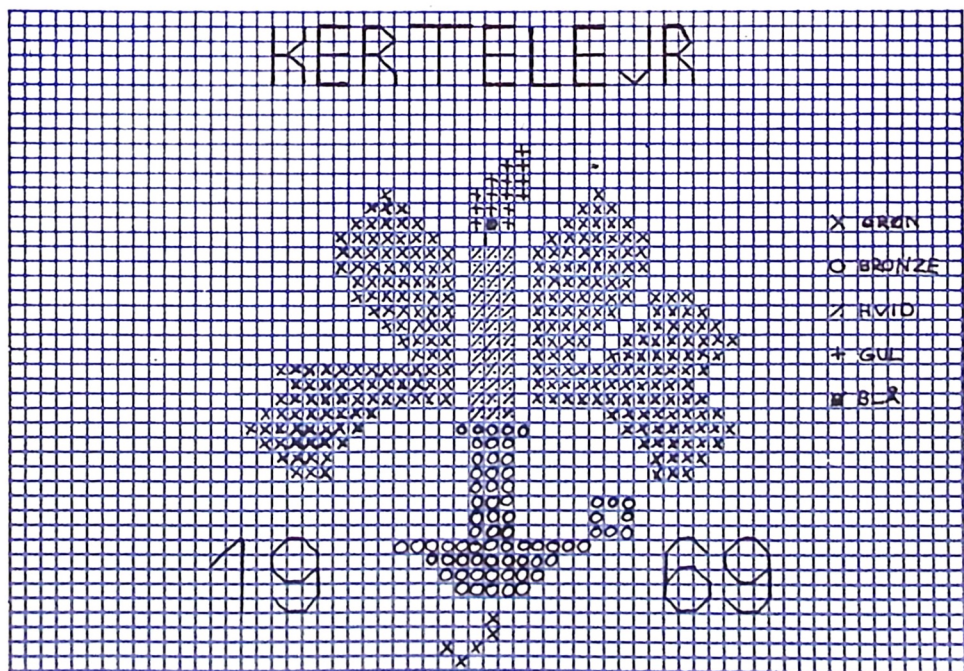
På hele lejren var vejret meget vellykket, det regnede kun to nætter. Så drog vi tørre hjem og med en masse venner og minde.

Det har været den bedste af de store lejre, jeg har været på, desuden fik jeg bekræftet, at det kan lade sig gøre at vinde et løb. Deltagerne fra min patrulje drog hjem med hver en lysestage af sølv.

Gennem dette vil jeg sende en hilsen til alle mine venner, der var med på lejren, med håbet om, at vi mødes en anden gang.

Karen Becker (Bongo)

2. trop, 4. patrulje.

På opdagelse *ud i naturen -*

MED „MANDEN FRA SKOVENE“

Mærkelige fugle.

Nej, det er ikke nogen indianerhøvding fra Sioux'ernes berømte stamme, du ser her på billedet. Det er bare en hær-fugl med rejst top. Hvad mærkeligt er der ved den? Ja, hør bare:

Af samtlige sjældne og mærkværdige fugle her i landet er denne fugl den mest iøjnefaldende, en fugl, man aldrig tager fejl af. Den er omtrent skadestor, har langt, spinkelt næb, sort og hvidbrogede vinger og hale, resten gulbrun – og så altså en regulær fjertop, der kan rejses og danne hjul eller hjelm-busk over hovedet – og slås ned langs ryggen, så hele pynten ligner en visse grenstump, alt efter humøret.

Stadsen til trods, så foretrækker fuglen at rode i halvtørre kokasser og tilsvarende materiale, indbefattet halv-

rådne ådsler. Det er insekterne her, der frister den. Navnlig skarnbasselarver. Vi ser mest til den, når den forår og efterår rejser gennem landet, men den er sky og sjælden – og slet ikke så let at få øje på, som man skulle tro. Sagen er at den forstår at gøre sig, om ikke just usynlig, så dog meget lidt iøjnefaldende. Husk, den færdes meget ude på åbne marker, hvor den bedste måde at skjule sig på er at komme til at ligne noget helt andet. Hvis du altså på en græsmark mellem køer eller får skulle bemærke noget, der ligner en stump broget tøj eller gammelt papir, så kan det være en hærflugt. Dens dækstilling, når den føler sig forstyrret, er at trykke sig ned i græsset med halvsprede vinger og hale (og toppen omhyggeligt gemt bort). Og i den stilling ligner den ganske afgjort ikke en fugl. Først når

Hærflugten på jorden.

Er der dyr på marken, da se godt efter i deres nærhed.

den er helt sikker på, at faren er forbi, farer den op og råber sit: »Popp-popp-popp«, der siges at minde om fjern hundegøen, og vel årsag til, at fuglen i tidligere tider blev kaldt for hærpopp.

Dengang tog man også varsel af dens tilsynekomst og troede på krig, hungersnød eller hård vinter. Nu er det nok helt andre ting, der bestemmer fremtiden, men vore forfædre, der levede omgivet af store skove eller ensomme hedestrækninger, havde mere tid til at tænke over tingene, og fandt det naturligt at sætte en sjælden eller mærkværdig fugls tilsynekomst i forbindelse med kommende begivenheder. Nu er vi da heldigvis klogere – eller er vi?

Da Ny Hedeby opstod

Adskillige blå piger landet over har med en stor spænding fulgt Det Danske Spejderkorps' forberedelse og afholdelse af korpslejren, „Ny Hedeby“ i sommerferiens sidste halvdel.

Det var et vældigt arbejde, de gule drenge-spejdere havde lagt i denne opgave, og det var da også helt rigtigt, at lejren blev en vældig succes.

Man fordrejer nok ikke situationen for meget, hvis vi slår fast, at de drenge-spejdere, som var så heldige at komme til at bo i Hedebydistriktet, fik mest ud af lejren. For her var alle Ny Hedeby-aktiviteterne samlet lige omkring og drengene her måtte leve lejrlivet sådan som vikingerne måtte det i det gamle Hedeby.

Og hvad var så Ny Hedeby-aktiviteterne for noget – det var jernudvinding, keramikbrænding, fremstilling af en poppelbåd efter særlig opskrift fra Nationalmuseet, fremstilling af Ny Hedeby-smykker, og meget, meget andet, som blev en udmærket nutidig efterligning af de ting, som beskæftigede de go'e gamle vikinger i det gamle Hedeby. Rigtige vikingeskibe savnedes heller ikke i lejrilledet, og det tør nok antydes, at de tog sig meget flotte ud på Hostrup sø.

Men når man ikke levede et vikingeliv, levede man et herligt lejrliv med lejropbygning, madlavning – en dag fik man „Midgårdspølser“ og det var det samme som medisterpølse – ture og korpsløb.

Vi skal ikke gå nærmere i detaljer om lejren – mange blå piger fik jo selv lov at deltage i lejren i et avanceret teamwork med drengene. Men een ting skal vi slå fast. Drengene nåede målet, at genopbygge Ny Hedeby, og de nåede det godt.

Kære spejdere!

Måske husker nogle af jer, at jeg engang var jeres spejderchef, og at I gav mig en ti-øre, hver gang I fik min autograf. Disse autograftiører blev til mange kroner, så mange, at jeg kunne give pæne gaver til det indiske spejdercenter, Sangam, da jeg besøgte det i 1966. Dette fortalte jeg jer dengang om her i bladet.

Efter 1966 og til jeg gik af som spejderchef for 1½ år siden, fik jeg stadigvæk autograftiører, og i samråd med nogle af jer, besluttede jeg, at pengene denne gang skulle komme vore grønlandske spejderkammerater til gode.

Det er sket på den måde, at de er blevet brugt til et lydbånd, der gengiver et blåmejssemøde, et patruljemøde og et tropsmøde. 3. Bagsværd flok og trop har „stået model“, og de skal nok have gjort det godt, de må være særligt interesserede i Grønland, eftersom deres patruljer har grønlandske navne.

Grønlænderne havde længe ønsket sig sådan et bånd, og deres divisionschef tog det med til dem, da hun besøgte dem i sommer. Nu må vi håbe, at de vil bruge det, og at det vil hjælpe dem til selv at få en masse gode ideer.

Mon ikke I er enige med mig i, at dette er en god måde at anvende autografpenge på? Jeg synes i hvert fald, at det er dejligt, at vi på en aktiv måde er medvirkende i spejderlivet i Grønland.

Venlig hilsen
Ellen Arkil.

Flere gode råd

til dem, der får udenlandske gæster før eller efter
korslejren.

Ved privat indkvartering vil vore udenlandske gæster som regel vise sig mest glade for ikke at blive betragtet altfor meget som gæster, men som venner af huset, som kammerater. Hvis de ikke er meget fremmedartede, vil de meget hurtigt falde ind i familiens rytme, og forventer bestemt ikke, at der hele tiden skal ske noget. Tværtimod trænger de måske netop til at slappe af en dag eller to uden særligt program, så de kan klare deres brevskrivning og lignende. – Et tilbud om et bad gør altid lykke. Gæsten vil måske besøge en frisør eller benytte lejligheden til at vaske og stryge noget tøj. En gæst bliver ofte glad for, at man beder hende om at tilberede en af hendes lands specialiteter. Det kan ske, at det bliver til ganske almindelige frikadeller, men hvad gør det?

Hvad med underholdning? – Ja, siden det er en spejderkammerat, er det jo en selvfølge, at man vil underholde sig om spej-

derarbejdet i de respektive lande. At man må vide god besked vedrørende spejderarbejdet i Danmark, siger sig selv, – spørgsmålet om hvilken forskel, der er på grønne og blå spejdere, kan du lige så godt forberede svaret på i forvejen. Og det er godt at være lidt kendt med de udenlandske udtryk inden for det organisatoriske område, ellers kan man meget nemt komme til at give helt vildledende oplysninger. Du kan købe en dansk, engelsk, tysk, fransk lille ordliste på depotet. Det er en høflighed tillige at vide bare en lille smule om spejderarbejdet i gæstens hjemland. „Trefoil around the World“, „The World Report“, „The First 50 Years“ er f. eks. bøger, som giver en masse lettilgængelige oplysninger. Disse bøger kan man købe på depotet eller de kan sikkert lånes i din trop eller division.

Kommer din gæst fra Frankrig?

Er det største problem sikkert sproget. Franskmænd har dog i mange tilfælde lært engelsk og/eller tysk, men oftest er deres udtale ikke særlig god, og du må regne med at tale langsomt og tydeligt, for at de forstår, hvad du siger.

Det er almindeligt, at franske piger ikke færdes ude om aftenen uden at være ledsaget af voksne. Forklar din gæst, at det „kan“ man godt i Danmark, så vil hun måske være mindre nervøs, hvis I skal i biografen, teatret eller lignende.

Gør din gæst opmærksom på lukketiderne i butikker, banker og museer; i Frankrig kan man også handle lørdag eftermiddag og søndag formiddag.

Fransk mad er verdensberømt, men det er heldigvis ikke ensbetydende med, at franskmænd rynker på næsen ad fremmed mad. – Men tænk på, at det ikke altid er rart at skulle tage først af retten, man ikke kender.

Mange franskmænd er katolikker og må helst ikke spise kød om fredagen.

I Frankrig er man ikke vant til at sige tak for mad, så det er ikke, fordi maden ikke smager godt, når din gæst undlader dette.

Den internationale afdeling.

RAVNSØ CENTERLEJR

I perioden 21. juni – 13. juli deltog troppe fra D.D.P. sammen med ulveunger i centerlejren ved RAVNSØ.

Det eneste, tropsførerne skulle sørge for inden lejren, var returbilletterne til spejderne, og at tropsmateriellet var i orden. Resten ordnede lejrledelsen, d. v. s. proviant, afhentning af bagage i Ry eller Århus havn med Århus Skovdivisions bil (folkøvogns pick-up).

I materialevognen (en flyttevogn) kunne tropsførerne få alt i færdigpakkede hikës, o-løb, natløb og skitser til pionerarbejder, og i værkstedet kunne troppene låne værktøj til en værdi af ca. 4000 kr.

Tutten (spejdercafeteria) var samlingsstedet for alle om aftenen. Her kunne købes is, slik, pølser, cigaretter, sodavand, postkort samt brændemærke til spejderbæltet.

Hver trop var vagthavende en dag, hvor de skulle uddøle post, tømme latriner, reparere værktøj, ekspedere i tutten, hjælpe chaufføren i bilen, grave grøfter og meget andet.

Lejren blev fortræffeligt ledet af et team fra Århus Skovdistrikt (D. D. S.), som bestod af: lejrchef Erik Borup Andersen, værktøjsmager Peter Kastberg Olsen, lejrsekretær Søren Leth, materialeforvalter Torben Møller og proviantuddeler Kirsten

Gad (K.F.U.K.). Disse har arbejdet hver week-end siden februar måned på lejr-området. Det er beundringsværdigt, at ideen med centerlejren allerede er blevet en dundrende succes efter mindre end et års forberedelsestid.

Fordelen ved en centerlejr er: mindst muligt forarbejde for tropsførerne, størst muligt udbytte for spejderne samt mere betryggende forhold for alle.

Det var altid med tårer, at troppene sagde farvel til lejren, for alle havde moret sig dejligt.

RAVNSØLEJREN levede fuldt op til sit råb og sin sang.

De deltagende troppe: 2. Højbjerg, 1. Højbjerg, 3. Bagsværd, 1. København, Kolding, to Viborgtroppe, Liden Kirsten, Ordrup, 1. Hede, 5. Århus og 10. Århus.

Anna Rask Eriksen og Lise Rantov,
1. Højbjerg trop, Marselisborg div.

Centerlejrens indgangsportal, bevogtet af „Tutten“s leder og lejrens materialforvalter.

Materialevognen, der reklamerer med alt fra knappenåle til jernbanesveller.

SPARER DU TIL KORPSLEJREN?

Så er der kun godt ni måneder til vi mødes i Korpslejren ved Hostrup sø. Det bliver ikke mindre spændende, jo nærmere vi kommer tidspunktet.

MEN det er ikke spor for tidligt at begynde at spare sammen til lejren. Det er fastlagt, at det koster 150 kr. for 1. spejder og 75 kr. for 2. spejder. Det der skal vi lige forklare lidt nærmere. Hvis du er ene om at repræsentere familien i lejren, skal du betale 150 kr. Hvis din søster eller andre søskende, eller din mor også skal med, så skal den ene af jer betale 150 kr., mens resten af jer hver betaler 75 kr.

Ud over dette beløb skal I betale for at komme med på en turisttur i Sønderjylland – men en sådan beslutning om at tage med på tur træffes tropsvis. Jeres tropsfører vil også kunne fortælle jer om, hvor turene går hen, og hvad de koster, men som en „smagsprøve“ kan vi fortælle, at de ligger fra 25 kr. til 15 kr. pr. spejder.

Nu, hvor du ved ca. hvor mange penge, du skal bruge for at komme med, skal vi også lige snakke *opsparing*.

Der findes forskellige måder, hvorpå I enten tropsvis eller evt. patruljevis kan spare op til lejren, hvis I da ikke hellere vil spare op på jeres egen måde.

Sparekasserne over hele landet har sparebøger og sparemærker, som er fremstillet specielt for spejdere til ture og lejre. Mærkerne koster 50 øre pr. stk. – På en side er der plads til 10 kr. En sådan ordning kan udmærket laves tropsvis. Når en side er fuld, afleveres den i sparekassen, som sætter den ind i troppens eller patruljens navn, og I får højeste rente for den.

Man har prøvet, om der kunne laves en særlig korpslejrsparebøsse, men det ville blive meget dyrt. Derimod vil de enkelte

banker gerne udlevere en sparebøsse til formålet, hvis I synes, det er sjovere at spare op på den måde i stedet for at sætte pengene ind på en almindelig sparekasse- eller bankbog.

Hvem ved, måske finder I i jeres trop eller patrulje frem til det helt rigtig og sjove, så opsparingen til korpslejren bliver festlig. 150 kr. er jo mange penge, men når I kommer med på korpslejren og ser alt, hvad I får for de penge, vil I nok ende med at sige, at det er en billig fornøjelse.

21 af de lande, som vi har indbudt spejdere fra til korpslejren, har svaret ja tak, men måske kommer der spejdere fra endnu flere lande.

De 21 lande, som foreløbig regner med at kunne sende deltagere er: Norge, Sverige, Finland, Island, Storbritannien, Irland, Vesttyskland, Luxembourg, Grækenland, Australien, New Zealand, Canada, USA, Panama, Bolivia, Argentina, Philippinerne, Japan, Pakistan, Tanzania og Sydafrika.

Har du bestemt dig til at indbyde din udenlandske spejderpenneveninde til lejren, bedes du gennem din tropsfører give besked derom, så man kan få et helhedsbillede frem af, hvormange udlændinge, der kommer i lejren.

Kun 11

Kun 11 har fundet det umagen værd at prøve at skrive et skuespil ud fra den herlige tegning, „Bærup station“, i Pigespejderne, nr. 3. Det var ærlig talt lidt sløjt.

Nå, men vi skylder dog at sige, at der er flere udmærkede bidrag iblandt og i næste nummer offentliggør vi vinderen. Indtil da må I prøve, om I kan holde spændingen ud. Der er jo heller ikke så længe til ...

Den fusede...

Tre små søskende havde fået en lillebror, og lidt spændte skal de nu for første gang se

vidunderet. Lidt beklemmt spurgte den ene barneplejersken:

- Er det en kineser?
- En kineser, nej da, hvordan kommer du på det?
- Jo, vores lærer siger, at hver fjerde barn, der fødes, er en kineser.

Hørt i skolen

Lærerinden: Hvordan kan det egentlig være, at du har kunnet dine lektier så godt i den sidste tid, Lisbeth?

Lisbeth: Vores TV-apparat er til reparation.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

Jeg drømte, jeg var blevet verdensspejderchef!

Jeg klodsede

noget så gevaldigt i det i sidste nummer, da jeg skrev billedtekster til billederne af de nye uniformsdele. Jeg skrev således, at her kunne I se de nye senioruniformer og andet steds om nye sommeruniformer.

Den var ikke god, for der er slet ikke tale om senioruniform og egentlig sommeruniform, sådan som jeg skrev. Uniformsudvalget har nemlig med megen møj bestræbt sig på at komme væk fra de tidligere benævnelser som „reglementeret sommeruniform“ og „reglementeret vinteruniform“, og vil nu gerne, at vi taler om „uniformen“ og „sommerlejr-tøjet“. Og det er jo ikke så godt, at udvalget siger ét, og jeg noget andet, navnlig når det, jeg siger, ikke er rigtigt.

Så glem venligst alt, hvad der stod under billederne om uniformsdelene. Læs i stedet for den folder, som ligger inden i dette nummer, og se, hvad der er det helt rigtige.

Skulle der nu, når I grundigt har læst folderen, opstå problemer omkring uniformen, som I gerne vil have rigtig besked om, så

kan I henvende jer direkte til uniformsudvalget, hvis adresse er:

DDP, uniformsudvalget, Lundsgade 61,
2100 København Ø. Red.

Helsingør fører stadig

Helsingør fører stadig i årets frimærkeindsamling med 7,5 kg. På andenpladsen ligger Røsnæs Division med 5,4 kg og på tredjepladsen Lolland Øst division med 4,9 kg. I alt er der indkommet 52,2 kg. Kommer du også med frimærker... Husk lige, at frimærkerne skal klippes af kuverterne!

Jens var kommet ud at køre med en overfyldt bus. Pludselig prikker han manden, som står foran ham, på skulderen og siger:

– Hvor gammel er De egentlig?

– Det kan jeg ikke se vedkommer dig, svarede manden.

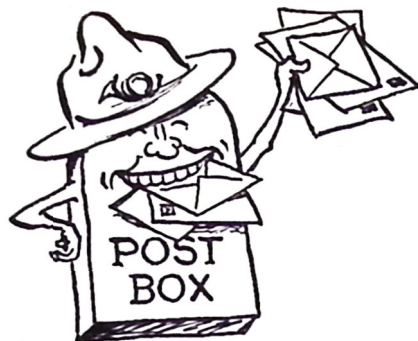
– Nå ja, svarede Jens, jeg ville såmænd bare vide om De var gammel nok til at stå på egne ben. I øjeblikket står De nemlig på mine!

Hvorfor skreg du så så frygteligt?

Det var ikke mig – det var alle mine undersætter!

Kære postboxvenner!

Jeg ved, at mange af jer venter spændt på at få en penneveninde i et fremmed land. Hvordan jeg skaffer adresserne, spørger I ofte. Ja, det er ikke gjort fra den ene dag til den anden. Selv om jeg straks sender jeres ønsker videre til det ønskede land, kan der gå *meget* lang tid, inden der kommer svar. Ofte afhænger det af, om den brevveksling, der er i gang, går fint eller ej.

Nu skal I høre: Marion i Afrika er dybt skuffet, fordi Dorte i Danmark ikke gider skrive på engelsk, men kun skriver på dansk, hvilket sprog Marion slet ikke forstår, så hun har nu fået en forhåbentlig bedre dansk penneveninde. Tror I, Marion er indstillet på at gøre reklame for den danske post-box? Ja, jeg forstår slet ikke, hvorfor Dorte har

bedt om en engelsktalende penneveninde. Hvor var hun tankeløs og hjerteløs. Heldigvis går det som oftest ganske anderledes: Tinka skriver nogle gode breve til Ann i England, sender frimærker, billeder fra Danmark, smågaver og den slags ting. Ann fortæller sine spejderkammerater derom, og de melder sig til post-box sekretæren. Tinka er en god repræsentant for Danmark, og jeg får mange svar til jer.

Det skal jo gerne gå sådan, at jeres penneveninder får det indtryk, at danske spejdere kan man regne med, de er værd at kende, de har noget at fortælle.

Dagens tilbud:

Tyskland:

1 spejder, 10 år, kan lidt engelsk.

1 spejder, 18 år, engelsk og tysk.

England:

1 blåmejsesfører, 26 år.

1 spejder, 14 år.

1 seniorspejder, 15 år.

Syd Afrika:

3 spejdere, 14-15 år.

Sverige:

Ørnepatruljen i Gøteborg.

USA:

9 spejdere, 13-14 år.

Venlig hilsen Kilde.

Jeg ønsker en penneveninde i

(land) eller

Navn

Adresse

.....

Født den År Spejderbeskæftigelse:

Sprog

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande)

.....

Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.

Postboxens adresse: frk. Inger Rosenkilde,
Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

Her er priser på

NYE UNIFORMSDELE

som nu kan købes på depotet

Lyseblå bluser, 35 % bomuld, 65 % Trevira.

str. 10, 12 og 14 år	46,00
str. 38, 40 og 42	52,00

Spejdnederdele			11-14 år	Buksenederdele	
længde	talje	hoft	Terylene	Terylene	Twill (bomuld)
35 cm	62 cm	82 cm	51,00	60,00	46,00
40 cm	64 cm	84 cm	54,00	65,00	47,00
45 cm	66 cm	86 cm	57,00	70,00	48,00
50 cm	68 cm	88 cm	60,00	75,00	49,00

Til spejdere fra 15 år, seniorspejdere og førere.

Battledress, Terylene		med bukse- nederdel	Nederdel i bredder		Bukse- nederdel
m. nederdel i bredder			Terylene	Serges	Terylene
str. 38	210,00	229,00	84,00	76,00	103,00
str. 40	215,00	235,00	86,00	78,00	106,00
str. 42	220,00	241,00	88,00	80,00	109,00
str. 44	225,00		90,00	82,00	
str. 46	230,00		92,00	84,00	

Knyttegarn til bælt

spole m. 140 gr (til 2 bælt) 5,75

spole m. 1/2 kg. 19,50

Trojer med grøn kant ventes i oktober
(uld og Leacril) og i november (hel-
uldne).

Vejledning i knytning kommer i „Pigespejderne“, november.

Parca-coat i marine poplin m. aftageligt teddyfoer

str. 34-44 189,00 og i 7/8 længde 149,00

Blåmejser – se her!

Nu har vi bogen „Eventyret om BLAMEJSELOVEN pris 4,75

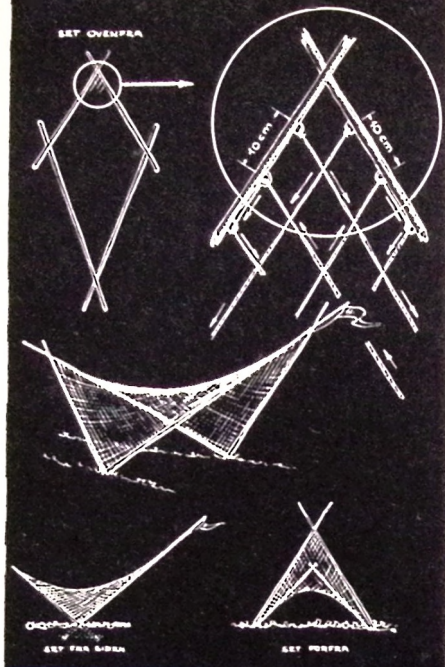
Bogen er anmeldt inde i bladet. Den bog må i alle havel

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø. Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

PARABOLOIDE INDGANGS- PORTALEN

Vi har været smadderheldige og har fået lov til at gengive forskellige gode ting fra Ole Berners bog „Pioner 2“ (DDS's forlag). Bogen kan i øvrigt anbefales varmt for dem, der er interesserede i pionerarbejder.

Til denne flotte indgangsportal, som I måske har set i drengespejderlejre eller i lejre med udenlandsk deltagelse, skal der bruges 2 rafter 8 m, 2 rafter 6 m, og 2 rafter 1,5 m, 1 nøgle sisal 3 mm, 1 pakke galv. kramper $1\frac{1}{2}'' \times 10$.

Der skal ikke være for mange til bygning af portalen, 4 mand er nok, og den er klar på to til tre timer.

Rafterne, der anvendes, skal være slanke og lige og helst frie for knaster. Som vist på den største skitse, lægges rafterne på jorden i den viste figur, hvorefter de fire besnoringer lægges. De to besnoringer i rafternes tykke ende lægges en meter oppe og ikke for stramt, idet de vil blive strammet op, når portalen rejses, og forbindelsessnorene strammes op.

Disse snore, der giver indgangsportalens karakter, bør være sisalkordel med en tykkelse på mindst 3 mm, vælges den mindre, bliver portalen ikke nær så flot.

Forbindelsessnorene fastgøres til rafterne med kramper, køb blot en pakke, idet der i alt skal bruges ca. 200, når rafternes længde er som anvist i materialielisten. Kramperne skal være så store, at snorene let går igennem dem.

Til portalen skal der anvendes to stykker sisal, hver på ca. 200 m, og selve snoretrækket startes på den måde, at to og to arbejder sammen. Den ene trækker snoren frem og tilbage, mens den anden slår kramper i med en afstand på 10 cm. Stræb efter, at denne afstand holdes konstant, brug f. eks. en målepind. På skitsen ses, hvordan fastgøringen foregår. Når forbindelsessnorene er trukket helt igennem, rejses portalen op ved at snorene strammes op, også her arbejdes der sammen to og to for at få et ensartet træk.

Når opspændingen er færdig, har portalen fået en karakter som vist på de nederste skitser, og nu begynder selve forankringen.

De to tykke rafteender besnores med den korte rafte, hvorved denne kommer til at virke som ankerkreds og stabilisator. Der graves nu to huller på ca. $\frac{1}{2} m \times 1\frac{1}{2} m \times 30 cm$, og portalen anbringes.

Når portalen er rettet op, kastes jorden til, og I kan gå et par skridt tilbage og vurdere, om I er tilfredse, og om resultatet ligner skitserne.

Til sidst lidt om det mærkelige navn, som stammer fra matematikken. Den krumme overflade, der dannes af forbindelsessnorene, er af en ganske bestemt karakter, der betegnes: paraboloiden.